

Varmakeldurøðan hjá Dan Petersen

Lukkan er at hava innihald í lívinum

Gott fundarfólk, stevnu-
gestir, bygdarfólk!

Aftur einaferð eru vit savnað við Varmakeldu eftir gomlu Jóansöku. Við kelduna, sum hefur undrað og bergtikið fólk í mannaminnir.

Lukkas Debes skrifvar at fleiri varmakeldur eru í Føroyum, men henda við Fuglafjørð er tann einasta, ið hevur grøðandi meg. Sum við so mongum øðrum góðum gomlum, so man nútíðin ivast í heilsubótini, keldan kann gevast. – Tey gomlu vistu ráðini: Fyrstu ferð, drongur fór í bát, skuldi ein maður við fingri

inum væta tunguna á barninum við streymasjógvi, so fekk drongurinn ekki sjóverk. – Høvdu børn merglop, so skuldi bláur klútur bindast um leggin undir knæ, og hevði barn lyndi til at stama, so skuldi tað trýstast eftir høvðinum niður í kokuna á

nýflettari kúgv og fótamør-
urinn leggjast niður á nakk-
an. Tað skuldi taka staming-
ina. Hevði maður lítlan hug
á konufólki, kundi man
steikja nakrar fliður og
stoyta soðið í oyrað á hon-

um, tá ressaðist hann. Var það kvinnan, ið öngun hug hevði, kundi tú geva henni turkaða hvalspýggju. Hevði hon hin vegin ov nógvan hug, skuldi hon fáa kópaspik. Það sissaði. Um hetta og mangt annað kunnu vit lesa um í »Gomlu færøyskum heimaráðum« hjá Rasmussen Doktara.

Nógv er tosað um trógar
tíðir, og mong hava havt tað
trógt, ongín ivi um tað. Tó
má sigast, at duga vit at
siggia tess smáu virðini, tess
virðini, ið ikki kosta pengar,
so eru vit ríkari enn flest
onnur fólk. Hvør er lukku-
ligari: dóttir mín, sum dag-
liga er í Góðadali og hygur
at fuglalívnum, ella ein
smágenti á barnaheimi í
Rumenia? Hvør er lukku-
ligari: Pól Martin Joensen
ein summardag uppi á Blá-
bjørgum, ella javnaldr
hansara niðri á Vesturbúgv,
staraði niður í ein bak-
arð, bókskafur á lívins
skuggasíðu? Hvør er trygg-
ari: eg, sum sendi sonin út
at spæla og veit, at hann er
saman við góðum fólk, ella
tann amerikanski pápin, ið
sendir sonin niður á gøtun-
ar í Brooklyn ella Harlem?

Og soleiðis kundu vit
hildið fram.

Mikkjal Dánjalson á
Ryggi sigur soleiðis at
»Um tú vilt gleði vinna
søk ei til hægsta sal!
Nei eydnan er at finna,
har grannar semjast væl,
har kærleiki man ráða,

har blíðni er við borð,
har mildar tungur ráða
tey mjúku tröystarorð.

Lukkan er at hava onkran at vera góður við. Lukkan er at vera partur av einari familju, av einum vinaraskara, vera partur av bygdinni. Samanhald gevur trivni og eydnu. Tá ið Sigfríður Vørðhamar leggur eitt vinnulívsprojekt fram fyri sakkunnleikan, so ger hann tað ikki sum partapolitikur stavnamaður, men sum talsmaður fyri alla bygdina. Og tá ið multikunstnarin Frits Jóhannesen prýðir okkara stásiliga bygdarhús, so ger hann tað ikki einans egna vegna, men fyri at gleða all bygdarfólkið.

Lukkan er ikki ein feit bankabók. Nei, lukkan eru nakrir seyðir í Skarðhaga, lukkan er eitt áttamannafar í báthálinum, lukkan er ein barnahond, sum stingur seg inn í lógvan á tær, lukkan kann vera ein urtagarður, eitt kveldslúlskeið, at svinga unnuðu síni í dansi, ella at fáa rundustykkir og kaffi saman við familjuni ein leygmorgun. Lukkan er at hava innihald í lívinum.

um ungu eina viðari útbúgvinguttan mógvandi fólk við meira enn vanliga envaríkum börnum. Vónandi kunnu vit innrætta okkar samfelag soleiðis, at vit fáa brúk fyri hesum ungu. Men latum okkum siggja ljóst upp á framtíðina. Fiskur og sild eru afturkomin, og oljan skvaggar undir okkum.

Til sist en liten hilsen til våre norske venner, som med seglskip er kommet hit vest i havet, 1200 år etter, at de første norrøne kom til øyene. Det er blevet sagt, at da de første norrøne drog til Island, var nogle så sjøsyke, at de blev sat i land her på Færøene, og vi er her ennå.

Som ung leste jeg Johan
Bojer, og serlig de to bøk-
ene hans »Den stie viking«
og »Folk ved Sjæne« var jeg
veldig fascjonert av. De to
bøkene lærte mig, at folket
i Vest- og Nordmorge levde
under samme harde vilkår,
som våre forfedre. En dag-
lig kamp mot havet og
fattigdommen, ofte med
livet som innsats. Så det er
ikke bara blodets bånd, de
binder os sammen, men den
evige kamp for tilverelsen.
Vi ønsker jeg nogle gode
dager på Færøene og en
god hjemreise. Hils våre
frender i Norge.

